

VISION

Teater

Kunsten at være lykkelig – det kunne være meget værre!

ANMELDELSE 14.02 2019

★★★★☆

Kunsten at være lykkelig på Edison. Foto: Catrine Zorn

Anne Liisberg:

Anne Liisberg har siden 1985 arbejdet som instruktør, forestillingsleder, PR-ansvarlig, underviser, skribent, redaktør og producent af både kulturelle og kommercielle produktioner.

Kunsten at være lykkelig

til 16. marts 2019

Betty Nansen Teatrets anneksscene Edison

Selvhjælpsparodier er i vælten. David Grues særligt skønne og sarte variation bekræfter os sørgmuntret i, at summen af bekymringer er konstant.

Die Kunst, glücklich zu sein: Dargestellt in fünfzig Lebensregeln blev fundet blandt den tyske filosof Arthur Schopenhauers (1788-1860) uudgivne papirer. Levereglerne om lykke blev først udgivet på originalsproget i 1997 og kom ti år senere i dansk oversættelse. Instruktør David Grue har frit elaboreret over Schopenhauers ord og giver os en forestilling om et jævnt og virksomt liv på jord som værn mod den smerte og kedsomhed, livet ifølge den altid pessimistiske filosof er spændt ud imellem.

Det lyder måske trist, men det er det bestemt ikke. Derimod er det ganske banalt, som de fleste håndbøger om at håndtere det svære liv. Inspireret af verdenslitteraturen råder Schopenhauer os blandt andet til at undgå misundelse, til at erkende vores begrænsninger og ikke bekymre os unødigt, til ikke at spille tiden på spil, men i stedet søge et rigt indre liv. Trods den uomgængelige eksistentialistiske filosofi-fernis er leverådene tæt på tidens selvhjælpslitteratur og ikke mindst dens parodiske kontrapunkter som de to absurde – og absurde sjove – scenefortolkninger af hhv. psykologen Svend Brinkmanns *Stå fast* (Det Kongelige Teater, 2018) og Line Knutzons *Camille Clouds brevkasse* (Mungo Park, 2019). *Kunsten at være lykkelig* er i tæt familie med de to forestillinger, men også helt sin egen.

Kunsten at være lykkelig på Edison. Foto: Catrine Zorn

I en loppe-chik version af verden, hvor Brugsens møbler tårner sig op i sirlige stabler, møder vi de tre mennesker, Ena Spottag, Nicolai Dahl Hamilton og Anders Mossling, der i virkeligt ildesiddende og næsten ens tøj kæmper med netop misundelse, kedsomhed, smerte og bekymringer, der forhindrer dem i at være lykkelige. Det kan man jo som bekendt kun være i øjeblikke og derfor har vi det, ifølge Schopenhauer, bedst i den smertefri ro.

Men det er altså svært at finde ro, når man konstant slår hovedet mod skabslågen og får gryden over tåen, når årsopgørelsen er kommet, når computerspillet går for langsomt og når man bliver virkelig, virkelig rastløs på ferien med den perfekte familie. Det er ikke let at stille sig tilfreds med det jævne liv, når man nu så gerne vil være rockstjerne eller del af reklamernes glitrende samtalekøkken. Og det er da nærmest tæt på uudholdeligt, når man kan følge andres iscenesatte liv på nettet. Ena Spottag hvæser, sprutter og ømmer sig ved synet af de andres visuelle lykke. Misundelse er en grim ting, men her også særdeles underholdende i Spottags ekstrovert-indebrændte version. Gad vide, om det ikke giver lidt lykke sådan at give los for den grimme følelse?

Kunsten at være lykkelig på Edison. Foto: Catrine Zorn

Trioen gækker lystigt afsted i Grues skarpe iscenesættelse og relativt mundrette dramatisering af de tyske sentenser. Den filosofiske og litterære tyngde i teksten løfter den ud af det banale, men især fordi den fænomenale trio på scenen giver ordene liv, saft og kraft. Med afsæt i det lidt enfoldigt og sart forsigtige udfolder de tre på skift og sammen en farverig palet af menneskelig dårskab, lidenskab og skønhed ud for vores øjne. De fumler og de famler, de kan ikke finde på noget og så alligevel, de stikker kniven i hinandens drømme på ledeste terapeutvis, de ruller, kravler og sidder stille – helt, helt stille.

Ena Spottag med de store, talende øjne mestrer spændet fra ædende ond til desorienteret betuttet, Mosling med den blide, bløde stemme kan tage tempoet helt ned, mens intensiteten stiger, og Hamilton er næsten aldrig set bedre end i denne stærke ensemblepræstation, hvor han går fra det ene sammenbidte til det næste hysteriske højdepunkt efter det andet.

Det kunne absolut være meget værre! Det kunne måske også godt have været anderledes? "Nej, nej, nej", afbryder Mosling, "Det er bare sådan, det er". Det er en lyst at høre d'herrers eskalerende passivt-aggressive mundhuggeri om ting, der måske kunne være anderledes, kontra evnen til at acceptere livets uendelige række af nederlag og skuffelser.

Kunsten at være lykkelig er en trist og munter gennemlysning af menneskelivet her og nu og til alle tider – original, velspillet og velgjort i ordets allerbedste betydning.

Læs teatrets eget interview med Ena Spottag om forestillingen [her](#)

Bliv klogere på Arthur Schopenhauers værk [her](#) (på tysk)

MEDVIRKENDE Ena Spottag, Nicolai Dahl Hamilton, Anders Mossling

INSTRUKTION Rune David GrueAF Rune David Grue FRIT EFTER
Arthur Schopenhauer

SCENOGRAFI OG KOSTUMER Marie Rosendahl Chemnitz

OVERSÆTTELSE Hans Kristian Fink

Forestillingen spiller på Betty Nansen Teatrets anneksscene Edison
til 16. marts

FIND JOB I BRANCHEN

Se de nyeste jobannoncer
i scenekunstbranchen [her](#)

LYT TIL ALT OM TEATER

Find podcast fra hele landet

Annonce

Hoteller i Phuket
fra 47 kr.

[Bestil nu](#)

Hoteller i
Zakynthos
fra 225 kr.

[Bestil nu](#)

Hoteller
Københ
fra 177

[Be](#)

NYESTE

